

V-73/94-74

REPUBLIKA HRVATSKA
OKRUŽNO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO OSIJEK
BROJ:KT-171/94

ŽUPANIJSKI SUD
U OSIJEKU
IZJAVIJE NO

- 3 - 09 - 1994

Osijek, 30. kolovoza 1994. godine

AE/SK

ŽUPANIJSKOM SUDU

O S I J E K

Temeljem članka 41. stavak 2. točka 3. ZKP, podižem

O P T U Ź N I C U

protiv:

1. MILANA MILJKOVIĆA, zv. "Šuber", sin Jove i Marije rod. Šiklič, rod. 15. siječnja 1947. godine u Šodolovcima, općina Osijek, prebiva, u Osijeku, Sjenjak br. 11, Srbina, drž. RH, kašnjanog, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
2. ZORANA STOJČIĆA, sin Save i Zore r. Sušič. rod. 2. siječnja 1966. g. u Koprivni, gdje i prebiva, ul. M. Alapovića 2, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
3. PETRA STANIĆA, sina Nikole i Koviljke r. Zorić, rod. 21. travnja 1959. g. u Šodolovcima gdje i prebiva, ul. N. Dimić br. 8, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta, odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
4. ŽELJKA KESKENOVIĆA, sina Đure i Olge r. Karas, rod. 1951. g. u Šodolovcima, gdje i prebiva, Trg JNA 12, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,

5. **DORĐA RKMANA**, sina Pera i Ljubice rođ. Milović, rođenog 3. veljače 1956.g. u Šodolovcima, gdje i prebiva, ul. M. Pijade 19, Srbina, drž. RH, kažnjavanog (174) prema izvodu iz KE, sada nepoznatog prebivališta, odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
6. **SIME UTVIĆA**, sina Milana, rođ. 20. listopada 1964. godine u Petrovoj Slatini, općina Osijek, prebivao u Osijeku, Kordunaška br. 109, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
7. **MARINKA KOJČINOVIĆA**, sina Jove, rođ. 3. travnja 1941.g. u Tovladiću, općina Kotor Varoš, R BiH, prebiva u Koprivni, ulica M. Alapovića 17, Srbina, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
8. **NIKOLE PETROVIĆA**, sina Jovana i Rose r. Kašabašić, rođenog 15. siječnja 1961.g. u Šodolovcima, gdje i prebiva, ul. N. Dimić br. 4, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
9. **KAMENKA MILIĆA**, sina Milana i Milke r. Stojanović, rođenog 20. lipnja 1968.g. u Šodolovcima gdje i prebiva ul. M. Pijade 75, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
10. **SAVE STOJČIĆA**, sina Jovana i Stane r. Miščević, rođ. 22. siječnja 1932.g. u Koprivni, gdje i prebiva, ul. M. Alapovića br. 2, Srbina, drž. RH, kažnjavanog (174) prema izvodu iz KE, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- + 11. **LJUBOMIRA ALAPOVIĆA**, sina Miloja i Milice r. Brkić, rođ. 30. kolovoza 1938.g. u Koprivni, gdje i prebiva, ul. M. Alapovića 52, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,

12. MILORADA RADIĆA, sina Dragutina i Smiljke r. Radišić, rođ. 4. listopada 1965.g. u Osijeku, prebiva u Šodolovcima, ul. Narodnog fronta br. 12, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- (13) GORANA VUŠUROVIĆA, sina Gojka i Milosave r. Milić, rođ. 29. studenog 1967.g. u Šodolovcima, gdje i prebiva, ul. M. Pijade 10, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta, odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- + (14) PERE KLIČKOVIĆA, sina Branka i Milice r. Perenčević, rođ. 2. kolovoza 1953.g. u Šodolovcima gdje i prebiva, ul. Narodnog fronta br. 37, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- 15. JOVANA VICKOVIĆA, sina Dušana i Drage r. Vuković, rođ. 26. travnja 1968.g. u Osijeku, prebiva u Šodolovcima, Trg JNA br. 9, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- (16) MARINKA STANKOVIĆA, sina Branka i Mijoljke r. Gligorić, rođ. 11. kolovoza 1955.g. u Kablovima, općina Čelinac Donji, R BiH, prebiva u Šodolovcima, ul. Narodnog fronta 14, Srbina, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- 17. VUJE HALAVANJA, sina Petra i Ilinke r. Oreščanin, rođ. 7. listopada 1953.g. u Šodolovcima, gdje i prebiva Trg JNA br. 8, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
- 18. ĐORĐA VUJANOVIĆA, zastavnika tzv. JNA u penziji, prebiva u Beogradu, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,
19. ZDRAVKA KOJČINOVIĆA, sina Luke i Ilinke r. Garić, rođ. 30. kolovoza 1966.g. u Šodolovcima, gdje i prebiva, ul. Proleterskih brigada br. 4, Srbina, drž. RH, sada nepoznatog prebivališta odnosno boravišta, ostali podaci nepoznati,

da su:

u vremenu od točno neutvrdenog dana u srpnju 1991. godine do 5. svibnja 1992. godine s privremeno zauzetog teritorija - mjesta Ada, Ernestinovo, Koprivna, Markušica i Šodolovci, za trajanja oružane agresije na Republiku Hrvatsku, I-okr. Milan Miljković kao komandant štaba tzv. Teritorijalne obrane Šodolovci, II-okr. Zoran Stojčić kao komandant štaba tzv. Teritorijalne obrane Koprivna, a ostali okrivljeni kao članovi tzv. Tetitorijalne obrane, oružane postrojbe pridružene tzv. JNA i četničkim paravojnim skupinama, u više navrata iz topova i minobacača pucali po mjestima Đakovo, Kešinci, Koritna, Mrzovići, Semeljci i Vladislavci bez izbora vojnih ciljeva, a po civilnom stanovništvu i civilnim, gospodarskim, kulturnim, komunalnim i drugim objektima, s ciljem da se stanovništvo usmrti, ozlijedi i zastraši, a objekti oštete i unište, što je protivno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata (od 12. kolovoza 1949. godine) i odredbama Protokola II uz ovu konvenciju, kojom prilikom su usmrćeni civili Jozo Kurikavčić, Đuro Gavran, Marija Kolar, Ana Brataljenović, Josip Ivančić, Ruža Ivančić, Sanja Sokolović, Anica Maroši - Bičanić, Ivan Rajkovačav i Ivan Tolj, teško i lako ozlijeđeni civili Josip Labudović, Stjepan Tečer, Mato Kujić, Zvonimir Žigić, Pero Đevenica, Josip Vereš, Drago Dođić, Ivan Miličević, Štefica Petin, Petar Kunštić, Mirela Šerf, Zdravka Kolić, Bernardica Saček, Stjepan Josipović, Josip Miler, Nikola Jurković, Ankcia Belak, Josip Biberović, Blaženka Biberović, Katica Šarlija, Tomislav Šarlija, Krunoslav Hager, Kata Mirković i Ankica Bela, a došlo je i do znatnog uništavanja i oštećenja kuća, gospodarskih i komunalnih objekata, na ekonomiji PIK "Đakovo" u Kešincima i Semeljcima, Poduzeća "Jasen" Đakovo, Centra mladih Đakovo, Poduzeća "Stjepan Geli" Đakovo, te crkve "Srce isusovo" i Samostana sestara "Sveti križ" u Đakovu,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, ubijali civilno stanovništvo, te protuzakonito i samovoljno uništavali u velikim razmjerima imovinu, što nije opravdano vojnim potrebama,

pa da su time od I do XIX-okrivljeni počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. i 2. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

STOGA PREDLAŽEM:

1. da se pred velikim krivičnim vijećem Županijskog suda u Osijeku kao stvarno i mjesno nadležnom zakaže i održi glavna javna rasprava, a u odsutnosti okrivljenika jer su okrivljenici nedostižni državnim tijelima,

2. da se na glavnu raspravu pozovu i kao svjedoci saslušaju:

- predstavnici oštećenih obitelji usmrćenih civila Josipa Kurikavčića (164)✓, Đure Gavrana (165)✓ Marije Kolar (108) Ivana Tolja (184-190)✓, Ane Brataljenović✓(479), Ruže Ivančić✓ (480), Josipa Ivančića✓(481), Anice Maroši-Bičanić (482), Sanje Sokolović (475) i Ivana Rajkovače (532),

- oštećeni Jozo Brođanac iz Koritne, ulica Kolodvorska br. 5, Mato Brođanac iz Koritne, ulica Kolodvorska br. 19, Josip Labudović (166), Nikola OGREBIĆ (168), Andrija Kiš (169), Pavo Mijačević (170), Josip Vereš (473)✓, Stjepan Tečer (483), Mate Kujić (484), Katarina Žigri (485), Petar Đevenica (486)✓, Stjepan Jozipović (487), Mirela Šerf (488), Bernardica Saček (489), Mijo Krajtner (490), Ivo Gradištancec (492), Božo Dubravec (493), Andrija Azinić (494), Zdravka Kolić (499), Josip Biberović (505)✓, Blaženka Biberović (512)✓, katica Šarlija (512), Marija Andrišek (513), Đuro Grabović (514), Hrvoje Kuna (515), Jure Prskalo (516), Marko Lončarević(517), Mato Hes (518), Ivo Orkić (519), StipeBošnjak (520), Janja Penava (521) Ilija Augustinović (522), Slavko Bradarić (523), [Ivan Miličević (530), Josip Miler (530) Štefica Betin✓, Luca Majer✓, Petar Kunštić✓, Drago Đorđić✓, Drago Likić✓, Zdravko Kolić✓, Anđelko Batorek✓, Nikola Jurković✓(531), Sanja Sokolović (532)✓, Tomislav Šarlija (534)✓, Krunoslav Hager✓ (535), Kata Mirković✓ i Ankica Bela✓(536),

- svjedoci: zdenko Mijatović (167), Mate Škvorc (171 i 497), Marko Augustinović (495), Ivica Augustinović (496), Milenko Srdić, Šodolovci ul. V. Bakarića br. 6, Ivica Locić, zaposlen u Policijskoj stanici Đakovo, Franjo Ravnjak iz Semeljaca ulica V.Nazora bb, Mijo Kiš iz Semeljaca, Školska 44,

- predstavnici oštećenog Poduzeća "Centar mladih" iz Đakova (500), oštećene crkve "Srce Isusovo" iz Đakova i Samostana časnih sestara "Sveti križ" iz Đakova (501), Poduzeća "Jasen" iz Đakova i Poduzeća "Stjepan Geli" iz Đakova,

- da se kao svjedoci saslušaju i drugi vlasnici oštećenih odnosno uništenih stambenih i gospodarskih objekata te predstavnici oštećenih poduzeća i ustanova navedeni u zapisnicima o očevidima i nastalim oštećenjima na tim objektima koji su priloženi dostavljenim vam krivičnim prijavama te

- pozove i sasluša sudsko-medicinski vještak Zorislav Kraus dr. med.

3. da sud na glavnoj rspravi izvrši uvid u istražni spis Županijskog suda Osijek br. Kio-133/93 i u fotografske elaborate priložene krivičnim prijavama te u nalaz i mišljenje sudsko-medicinskog vještaka (524-536) i ostalu medicinsku dokumentaciju u spisu,

~~4. da se I do XIX-optuženima sudi u odsutnosti jer su za to ispunjeni svi zakonski uvjeti (članak 290. stavak 3. ZKP).~~

O b r a z l o ž e n j e

Iz krivičnih prijava Policijske uprave Osijek br. Ku-1534/92 od 25.6. 1992, Ku-314/92 od 14.7.1992, Ku-315/92, 316/92, 317/92, 318/92, 319/92, 320/92, 321/92, 322/92, 323/92, 324/92, sve od 14. 7. 1992. i br. Ku-787/92 od 15.12.1992, s informativno obavljenim razgovorima, odgovarajućom liječničkom dokumentacijom i iz zapisnika o očevidima s fotoelaboratima, proizlazila je sumnja da su naprijed imenovani I do XIX-okrivljeni od srpnja 1991. godine do svibnja 1992. godine s privremeno zauzetog teritorija iz mjesta Ada, Ernestinovo, Koprivna, Markušica i Šodolovci, ustrojivši tzv. Teritorijalnu obranu i naoružavši se teškim naoružanjem, pridruživši se tzv. JNA i četničkim paravojnim skupinama, za vrijeme oružane agresije na Republiku Hrvatsku, u više navrata otvarali opničko-minobacačku vatru po mjestima Đakovo, Kešinci, Koritna Mrzović, Semeljci i Vladislavci i to po stambenim, gospodarskim objektima, bez izbora vojnih ciljeva, kojom prilikom je došlo do smrtnog stradavanja civila nastanjenih u tim mjestima te do uništavanja i oštećenja većeg broja stambenih i gospodarskih objekata. Stoga je protiv okrivljenika dana 23. 2. 1993. godine istražnom sucu Županijskog suda u Osijeku podnesen zahtjev za provođenje istrage, a dana 6.10.1993. godine i zahtjev za dopunu ove istrage jer su okrivljeni temeljito sumnjivi da su počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. i 2. Osnovnog KZ RH, jer je ovakovo postupanje okrivljenih protivno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine i Dopunskom protokolu uz tu konvenciju (Protokol II).

Tijekom provođenja istrage okrivljenici nisu ispitani jer su u bijegu.

Međutim, tijekom istrage saslušani su kao svjedoci oštećeni, predstavnici obitelji usmrćenih civila kao i predstavnici oštećenih stambenih, gospodarskih, kulturnih i drugih objekata te ostali predloženi svjedoci.

Iz iskaza svjedoka Mate Škvorca (171 i 497) proizlazi da je on živio u selu Šodolovci za vrijeme okupacije dijela Istočne Slavonije. Okupatori su ga tretirali kao zarobljenika i bio je prisilje raditi u radnoj jedinici sve do 19.2.1992. godine kada je zajedno s Markom i Ivicom Augustinovićem i još dvadesetak osoba iz Šodolovaca i Koprivne protjeran zbog hrvatske nacionalnosti u Republiku Hrvatsku.

Svjedok Mate Škvorc osobno poznaje sve okrivljenike i za svakog okrivljenog zna kakovu je dužnost obnašao za vrijeme dok je on živio u Šodolovcima. Svi okrivljeni su bili angžirani u neprijateljskim jedinicama i nosili uniforme bivše JNA.

I-okr. Milan Miljković vršio je funkciju tzv. "vojvode" tj. bio je komandant štaba tzv. Teritorijalne obrane" sela Šodolovci.

II-okr. Zoran Stojčić vršio je istu funkciju u selu Koprivna.

IV-okr. Željke Keskenović i XIV-okr. Pero Kličković bili su članovi štaba tzv. "Teritorijalne obrane".

V-okr. Đorđe Rkman bio je glavni organizator oružane pobune Srba u Šodolovcima protiv Republike Hrvatske i jedna od glavnih osoba u vojnoj hijerarhiji u tom selu.

VIII-okr. Nikola Petrović je jedno vrijeme bio zapovjednik sela Šodolovci, potom je bio u štabu tzv. Teritorijalne obrane.

X-okr. Savo Stojčić vršio je funkciju zapovjednika sela Koprivna.

XIII-okr. Đorđe Vujanović je oficir bivše JNA s činom vodnika i jedno vrijeme je bio zapovjednik vojnih postrojbi.

XI-okr. Ljubomir Alapović, XII-okr. Milorad Radić i XV-okr. Jovan Vicković bili su u početku obični vojnici, a kasnije pripadnici milicije tzv. SAO Krajina.

Ostali okrivljeni bili su obični vojnici.

Osim ovih okrivljenih koji su bili članovi tzv. TO u selu Šodolovci bilo je i dosta vojnika - rezervista iz Srbije. Ove oružane postrojbe imale su teško naoružanje - topove, tenkove i minobacače kojim su napadali hrvatska sela.

Saslušan kao svjedok Marko Augustinović (495) iskazao je da je kao i svjedok Mate Škvorc za vrijeme okupacije sela Šodolovci živio u tom selu sve do 17.2.1992. godine kada je zbog hrvatske nacionalnosti protjeran. Za svo to vrijeme bio je zarobljenik i morao je obavljati radove po zapovijedi. Poznaje sve okrivljene. Svi su bili u neprijateljskim jedinicama u tzv. Teritorijalnoj obrani i nosili vojne uniforme i naoružanje. Zna da su I-okr. Milan Miljković, V-okr. Đorđe Rkman i XVIII-okr. Đorđe Vujanović bili u tzv. komandi, a XVI-okr. Marinko Stanković i XIII-okr. Goran Vušurović su bili naoružani minobacačima. Ne može se izjasniti o tome kakovu su funkciju pojedini okrivljeni imali u topničkim i drugim napadima na Đakovo i okolna sela. Ističe da je kasnije u selo došla i vojska JNA sa svojim teškim naoružanjem - tenkovima i drugim.

Saslušan kao svjedok ivica Augustinović (496) iskazao je da je živio u selu Koprivna u kojem je ostao i kada je počeo rat te tu živio sve dok nije protjeran 17.2.1992. godine. Poznaje sve okrivljene, a u vezi s njihovim sudjelovanjem u topničkim i drugim napadima na Đakovo i okolna sela može reći da su XIII-okr. Goran Vušurović, XVI-okr. Marinko Stanković, XIX-okr. Kamenko Milić, XV-okr. Jovica Vicković bili pripadnici tzv. Teritorijalne obrane i nalazili se u jedinici koja je bila naoružana minobacačima. Jedno vrijeme je zapovjednik mjesta bio XVIII-okr. Đorđe Vujanović, koji je bio profesionalni vojnik bivše JNA, a potom V-okr. Đorđe Rkman. Svi okrivljeni su učestvovali u topničkim napadima na mjesta đakovačke općine.

Iz iskaza svjedoka Zdenka Mijatovića (167) proizlazi da je tijekom 1991. godine radio u ispostavi Policijske stanice Đakovo u mjestu Semeljci i da mu je bila dužnost primati dojave o svim topničkim i drugim napadima s privremeno okupiranog područja na okolna hrvatska sela što je i činio pa su svi ovi napadi evidentirani u "knjizi događaja". Između ostalih, evidentirao je i topnički napad izvršen 18.12.1991. godine na selo Koritnu kojom prilikom je tjelesne ozljede zadobila Marija Čeh, a oštećeno je i više kuća.

Predstavnici obitelji usmrćenih civila saslušani kao svjedoci iskazali su:

- svjedok Jozo Kurikavčić (164) da je dana 21.9.1992. godine oko 19 sati za vrijeme topničkog napada na selo Koritnu iz pravca okupiranog područja sela Markušica i Koprivna smrtno stradao njegov otac Josip Kurikavčić vraćajući se iz skloništ svojoj kući, a prema iskazu svjedoka Đure Gavrana (165) istog dana i za vrijeme istog topničkog napada iz pravca Šodolovaca na selo Koritnu smrtno je stradao njegov sin Đuro Gavran.

- svjedok Goran Sokolović (475) da je dana 4.5.1992. godine oko 19 sati u Đakovu za vrijeme topničkog napada na ovo mjesto od eksplozije granate smrtno stradala njegova supruga Sanja Sokolović,

- svjedok Josip Bičanić (482) da je istog dana od iste granate smrtno stradala njegova supruga Anica Maroši-Bičanić.

- svjedok Ivan Šerfez (479) da je dana 4.4.1992. godine u Đakovu za vrijeme topničkog napada na ovo mjesto iz pravca sela Markušice i Šodolovaca od eksplozije granate smrtno stradala njegova kćerka Ana Brataljenović dok se nalazila u skloništu,

- svjedok Anda Ivančić (480) da je dana 8. 4. 1992. godine u Đakovu na ulici od udara granate ispaljene s okupiranog područja smrtno stradala njena majka Ruža Ivančić a prema iskazu svjedoka Luke Ivančića (481) istovremeno i od iste granate stradao je smrtno i njegov sin Josip Ivančić.

Tijekom istrage saslušani su kao svjedoci i oštećenici koji su kao civili zadobili tjelesne ozljede za vrijeme topničkih i minobacačkih napada s okupiranih područja te oštećenici čije su kuće i druga imovina ovim napadima uništene odnosno oštećene. Iz njihovih iskaza proizlazi da je:

- Josip Labudović (166) u selu Koritna nalazeći se na ulici teško tjelesno ozlijeđen djelovanjem eksplozivne naprave,

- Josip Vereš (473) dana 8. 4. 1992. godine u Đakovu vozeći autobus teško tjelesno ozlijeđen djelovanjem eksplodirane granate,

- Stjepan Tečera (483) dana 4. 4. 1992. godine u Đakovu oko 6 sati na putu u skonište tjelesno ozlijeđen a kuća i osobno vozilo su mu oštećeni te šteta iznosi najmanje 6.000 DEM,

- svjedok Mate Kujić (481) dana 4.4.1992. godine u Đakovu oko 6 sati nalazeći se u podrumu kuće zadobio lake tjelesne ozljede,

- sin svjedoka Katarine Žigri (485) star 7 mjeseci istog dana u Đakovu oko 6 sati od glera granate zadobio tjelesnu ozljedu,

- svjedok Petar Đevenica (486) dana 8. 4. 1992. godine oko 14 sati u Đakovu vozeći se u svom osobnom automobilu od glera eksplodirane granate zadobio teške tjelesne ozljede a vozilo mu je potpuno uništeno čime mu je pričinjena šteta u vrijednosti od najmanje 3.000 DEM,

- svjedok Stjepan Jozipović (487) istog dana oko 15 sati u Đakovu od krhotina granata lako tjelesno ozlijeđen a teško tjelesno ozlijeđen je njegov punac Josip Miler, dok mu je kuća oštećena te šteta iznosi najmanje 12.000 DEM,

- svjedok Mirela Šerf (488) istog dana u Đakovu oko 14 sati zadobila od krhotina granate laku tjelesnu ozljedu,

- svjedok Bernardica Saček (489) istog dana oko 15 sati u Đakovu nalazeći se u autobusu od krhotina granate zadobila lake tjelesne ozljede, a istom prilikom ozlijeđen je i vozač autobusa,

- svjedok Josip Biberović i Blaženka Biberović dana 4.5. 1992. godine oko 19 sati u Đakovu teško tjelesno ozlijeđeni a tom prilikom je i više osoba poginulo,

- svjedok Katica Šarlija (512) u isto vrijeme u Đakovu zadobila teške tjelesne ozljede a tom prilikom ozljede je zadobio i njen sin Tomislav star 2 godine; tom prilikom u Đakovu je poginulo trije ljudi.

Iz iskaza saslušanih svjedoka - vlasnika oštećenih odnosno uništenih stambenih gospodarskih i drugih objekata proizlazi slijedeće:

- iz iskaza svjedoka Nikole OGREBIĆA (168) da je kuća njegova oca Ante OGREBIĆA, koja se nalazi u selu Vladislavci, dana 25. 12. 1991. godine prilikom topničkog napada na to selo iz pravca Šodolovaca, Koprivne i Ernestinova, pogodena i u cijelosti sa svim stvarima koje su se u njoj nalazile uništena te mu je time pričinjena šteta u iznosu od najmanje 50.000 DEM,

- iz iskaza svjedoka Andrije KIŠA (169) proizlazi da je u dva navrata dana 1.1.1992. godine i 3.1.1992. godine prilikom topničkog napada na selo Semeljci iz pravca Šodolovaca njegova kuća pogodena eksplozivnim napravama i pričinila mu time štetu u iznosu od najmanje 15.000 DEM,

- iz iskaza svjedoka Pave MIJAČEVIĆA (170) proizlazi da je u proljeće 1992. godine jednog dana predvečer iz pravca sela Markušica doletjela jedna granata i pala u njegovo tzv. gospodarsko dvorište te prilikom eksplozije oštetila gospodarske objekte, strojeve, voćnjak nanijevši mu time štetu u iznosu od 5.000,00 kuna,

- iz iskaza svjedoka Mije KRAJTNERA (490) proizlazi da je dana 23. 4. 1992. godine oko 17 sati na njegovu kuću pao jedan teški projektil ispaljen iz dalekometnog topa s okupiranog područja oštetivši mu kuću i nanijevši mu štetu u vrijednosti od oko 25.600 DEM,

- iz iskaza svjedoka Ive GRADIŠTANCA (492) proizlazi da mu je za vrijeme topničkog napada na selo Koritnu iz pravca Šodolovaca uslijed eksplozije granate oštećena kuća i time nanesena šteta od najmanje 4.000 DEM,

- iz iskaza svjedoka Bože DUBRAVCA (493) proizlazi da mu je prilikom topničkog napada na selo Kešince iz pravca Šodolovaca u 4. ili 5. mjesecu 1992. godine jedna granata pala na kuću pričinivši mu time štetu u visini od najmanje 3.000 DEM,

- iz iskaza svjedoka Andrije ANIČIĆA (494) proizlazi da je prilikom topničkog napada na selo Kešince u njegovu bašću palo više granata,

- iz iskaza svjedoka Zdravke KOLIĆ (499) proizlazi da je 8.4.1992. godine oko 15 sati u Đakovu u ulici Vladimira Nazora za vrijeme dok se nalazila u kiosku "Tisak" na desetak metara od ovog kioska pala jedna granata i oštetila ga,

- iz iskaza svjedoka Marije ANDRIŠEK (513) proizlazi da je njena kuća u Đakovu u Keršovanijevoj ulici br. 6 u dva navrata i to u 9. mjesecu 1991. godine i u 5. mjesecu 1992. godine za vrijeme topničkog napada na Đakovo oštećena udarima granata, a oštećen je i namještaj i osobni automobil te šteta iznosi preko 4.000 DEM.

Identične iskaze o oštećenjima kuća i druge imovine dali su i oštećenici Đuro Grabović (514), Hrvoje Kuna (515), Jure Prskalo (516), Marko Lončarević (517), Mate Hes (518), Orkić Ivo (519), Stipe Bošnjak (520) Janja Penava (521), Ilija Augustinović (522) i Slavko Bradarić (523).

Iz izvješća Uprave društvenih prihoda općine Đakovo od ~~15.3.1993. godine (159) i od 26.4.1994. godine (178)~~ vidljivo je da šteta od neprijateljskih razaranja na području općine Đakovo iznosi oko 23,076.279 DEM. U selu Koritna oštećeno je 259 stambenih zgrada što čini 77% od ukupnog broja stambenih objekata u tom selu. U selu Semeljci oštećeno je 60 zgrada, u selu Kešinci 41 zgrada, a u selu Mrzović 39 zgrada.

Na objektima koje su društveno vlasništvo šteta je nastupila na crpnoj stanici u Koritni, na ekonomijama u Kešincima, Semeljcima i Mrzoviću, na elektroenergetskoj mreži sela Koritna, na lokalnoj cesti i na telefonskim mrežama.

Iz iskaza svjedoka Nevenke Galić (500) predstavnika oštećenog poduzeća "Centar mladih" iz Đakova proizlazi da je poslovna zgrada ovog poduzeća oštećena za vrijeme topničkog napada na Đakovo dana 8. 4. 1992. godine oko 15 sati, a šteta iznosi oko 4.500 DEM.

Iz iskaza svjedoka Ane Zirdum, časne sestre, predstavnice Samostana časnih sestara Đakovo (501) proizlazi da je za vrijeme topničkog napada na Đakovo dana 4.4.1992. godine oštećena crkva "Srce Isusovo" koja je u sklopu samostana, a šteta iznosi najmanje 5.500 DEM.

Iz zapisnika o obdukciji Opće bolnice Osijek - Odjela za patološku anatomiju (184-190) vidljivo je da je Ivan Tolj dana 30.12.1991. godine umro nasilnom smrću uslijed eksplozivne ozljede vrata.

Tijekom istrage obavljeno je sudsko-medicinsko vještačenje po Zorislavu Krausu, dr. med. koji je u svom nalazu i mišljenju dao ocjenu uzroka smrti poginulih civila odnosno ocjenu mehanizma nanesenih smrtonosnih ozljeda i tjelesnih ozljeđivanja civila. Iz njegova nalaza vidljivo je da su oštećenici Đuro Gavran, Jozo Kurikavčić, Ivan Tolj, Marija Kolar, Ana Brataljenović, Sanja Sokolović i Ivan Rajkovača smrtno stradali a oštećenici Anica Ivanović, Mato Ivanović, Josip Labudović, Vlado Rendulić, Mato Kujić, Zvonimir Žigri, Stjepan Pečer, Josip Ivančić, Ruža Ivančić, Jozo Vereš, Iva Miličević, Pero Đelenica, Josip Miler, Štefica Betin, Luca Majer, Petar Kunštić, Drago Đodić, Drago Likić, Jirela Šerf, Zdravko Kolić, Bernardica Saček, Anđelko Batorek, Nikola Jurković, Blaženka Biberović, Katica Šarlija, Tomislav Šarlija, Josip Biberović, Krunoslav Hagre, Kata Mirković i Ankica Bela zadobili teške i po život opasne i lake tjelesne ozljede djelovanjem eksplozivnih tijela za vrijeme topničkih i minobacačkih napada.

Iskaze saslušanih svjedoka i nalaz sudsko-medicinskog vještaka o usmrćivanju i ranjavanju civila i oštećenjima stambenih, gospodarskih, kulturnih i drugih objekata topničkom i minobacačkom vatrom potvrđuju i fotoelaborati priloženi uz krivične prijave.

S obzirom na gore navedena utvrđenja da su I do XIX-okrivljeni iz topova i minobacača pucali po naseljenim mjestima bez izbora vojnih ciljeva i time usmrtili i ozlijedili veći broj civila te uništili i oštetili veći broj stambenih, gospodarskih, kulturnih i drugih objekata na način opisan u dispozitivu ove optužnice, postupali su protivno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12.8.1949.godine i dopunskog Protokola uz tu konvenciju, pa su svojim radnjama ostvarili sva bitna obilježja krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. i 2. Osnovnog KZ RH.

Slijedom rečenog ukazuje se podizanje ove optužnice opravdano i na zakonu utemeljeno.

Prilog: spis Kio-133/93.

O TOME OBAVIJEST:

ZAMJENIK OKRUŽNOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Istražni sudac županijskog
suda Osijek na br. Kio-133/93

